

Hristos identificat în toate epocile

(Christus kundgetan in allen Zeitaltern)

17. 06. 1964, Topeka, Kansas - SUA

W. M. Branham

În seara aceasta am să mă refer la unele texte biblice. Eu m-am gândit mult la tema la care ne vom referi astăzi. Pentru aceasta vreau să citesc un text biblic, pentru că eu cred că în fiecare adunare trebuie să fie citit Cuvântul lui Dumnezeu. Eu știu că El ne poate întâlni și fără să citim din Cuvântul Lui, însă eu mă tem că aş putea face o greşală. Dacă citesc Cuvântul Lui, atunci eu știu că acolo nu este nici o greşală și adunarea se orientează pe baza celor citite în Cuvântul Său.

De aceea noi luăm ca bază pentru temele noastre texte din Scriptură pe care le vom citi imediat. Unul este în Ioan 10, 32-39, iar celălalt este textul cunoscut din Evrei 13, 8. Noi începem cu Ioan 10, 32.

„Isus le-a zis: ‚V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?’ Iudeii I-au răspuns: ‚Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentru că Tu, care ești om, Te faci Dumnezeu.’ Isus le-a răspuns: ‚Nu este scris în Legea voastră: ‚Eu am zis: «Sunteți dumnezei?» Dacă legea a numit ‚dumnezei’ pe aceia, căroră le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi desființată, cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: ‚Sunt Fiul lui Dumnezeu!’ Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și eu sunt în Tatăl.“

Acum Evrei 13, 8: *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci!“*

Să ne rugăm. Tată ceresc, sfințește-l pe mesager în seara aceasta, Doamne, tot așa și mesajul vestit și pe ascultătorii Cuvântului. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Pentru prima seară am ales textul acesta cunoscut ca să facem cunoștință. Tema sună astfel: *„Hristos identificat în toate epocile.“*

În epistola către Evrei ni se spune că El este același ieri, azi și în veci.

În celălalt text biblic, noi am citit că iudeii L-au pus sub semnul întrebării. Și grecii L-au pus sub semnul întrebării. Ei s-au îndoit în continuu de identitatea Lui. Asta provenea din cauză că mulți oameni aveau o părere și o tâlcuire diferită despre El.

Oricine a auzit vreodată despre El, poartă în sine dorința de a-L vedea. Eu sunt sigur că dacă aş întreba în seara aceasta, câți din cei prezenți doresc să-L vadă pe Isus, atunci fiecare ar ridica mâna. Nu există nici un om care a auzit despre El și nu ar dori să-L vadă.

Chiar și în Numele Lui este ceva deosebit care ne mișcă. Deja de la auzirea Numelui „Isus“ inima noastră tresaltă pentru că în acest Nume noi avem iertarea păcatelor; în acest Nume noi avem mântuirea. Întreaga familie cerească va purta acest Nume. Dumnezeu a luat acest Nume omenesc și L-a purtat când S-a arătat în chip omenesc. Ce Nume minunat!

Noi ne gândim la El, cât de mare este. În timpul epocilor, oamenii au purtat în ei dorința de a-L vedea pe Dumnezeu. Tot așa era și în vremea când Iov se afla la strâmtoare.

Eu vreau să spun că această carte a lui Iov este una din cele mai vechi cărți ale Bibliei. Cartea aceasta a fost scrisă în timpul lui Moise, când au fost scrise și primele cinci cărți.

Eu cred că Iov era cel care a strigat: „Dacă aş putea doar să-L văd! Dacă aş cunoaște cum să ajung la casa Lui!“ Cu alte cuvinte: „Eu aş bate cu plăcere la ușa Lui.“

Noi știm cu toții că avem o origine, dar ne aflăm ca după o cortină. Însă în noi există o dorință după ceva, pentru că noi știm că venim de undeva. Noi nu am fi așa cum suntem, dacă nu ar fi cineva care ne-a făcut așa cum suntem.

Ceasul meu nu s-a produs singur. Oricine posedă o minte clară știe, că nici ceasul și nici mecanismul din interior nu s-au creat de la sine. Așa ceva este imposibil.

Priviți la întreaga creațiune, cum sunt toate reglementate între ele. Noi știm că relațiile acestea în creațiune nu s-au putut forma de la sine. Cu cât mai mult este un om față de un ceas! Omul a inventat ceasul, l-a fabricat și l-a reglat. Dacă este cu neputință ca un ceas să vină singur la existență, cu atât mai mult este cu neputință ca tu și eu să fim veniți în lume de la noi putere. Existența noastră precondiționează un Creator. Dacă privim la creațiunea Lui puternică și cum se armonizează totul, atunci recunoaștem că El trăiește în aceasta.

Să luăm doar o frunză care mai este în pom. Cam pe la mijlocul lunii august, înaintea sosirii frigului, viața părăsește pomul și se coboară în rădăcini. Cum se întâmplă aceasta? Există o inteligență care dirijează totul. Pomul nu are o inteligență proprie. Viața coboară în rădăcinile pomului pentru a scăpa de frigul iernii. Dacă ar rămâne acolo, pomul ar muri. Iarna l-ar ucide.

Ce se întâmplă cu frunza? Cade pe pământ și putrezește. Ce face seva vieții în timp ce se află în rădăcini? Aceasta preia substanțe noi care provin din frunze

putrezite, calciu și ce mai conțin acestea. Primăvara, seva se urcă din nou și produce frunze noi. Aceasta este o mărturie despre moarte, înmormântare și înviere

Dimineața când răsare soarele, acesta se aseamănă cu un copil nou născut. La opt sau nouă merge la școală, la amiază școala s-a încheiat. Ora douăsprezece corespunde cu vârsta mijlocie. Apoi apune din nou în vest moare. Asta este tot? Nu, în dimineața următoare răsare din nou pentru a mărturisi despre viață, moarte, înmormântare și înviere. Dumnezeu trăiește în creațiunea Sa. Aceasta o face El acum și a făcut-o în toate epocile.

Noi avem posibilitatea să constatăm dacă mai trăiește Dumnezeu. Noi putem să-L vedem în creațiunea Sa; însă cum s-a mai făcut Dumnezeu de cunoscut oamenilor?

Cineva întreabă: „Unde este Dumnezeu? Tu vorbești atât de mult despre El.“ Pe câmpul de misiune din Africa ei folosesc cuvântul amoyah, ceea ce înseamnă „o putere invizibilă“, ca de exemplu vântul. Ei spun: „Dumnezeul vostru, Dumnezeul invizibil este ca vântul. EL este puterea, însă noi nu-L putem vedea.“

Eu cred că noi Îl putem vedea. În Ioan 12 ne este relatat despre niște greci care au venit să-L vadă pe Isus. Ei au zis: „Noi vrem să-L vedem pe Isus!“ Unul din ucenicii Lui i-a adus la El. Evrei 13, 8 spune că El este același ieri, azi și în veci. Dacă cineva este adus la El de către unul din ucenicii Lui, de ce nu putem noi ca ucenici ai Lui să-i aducem pe cei dornici acum în prezența Sa, dacă El este același ieri, azi și în veci? Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci.

Eu știu că totul sună ciudat, dar dacă aveți răbdare câteva minute, eu cred că cu ajutorul Lui și al Cuvântului Său, o să vi-L prezint direct din Cuvântul Lui. O, ce mângâiere ar fi aceasta pentru noi! De aceea suntem astăzi aici. Noi suntem aici ca creștini pentru a găsi mângâiere, pentru a veni în prezența lui Dumnezeu și să aducem și pe alții, pentru că noi știm că Cel ce aduce frunzele din nou la viață, poate să ne ridice și pe noi și să ne readucă la viață.

Este doar un mit? Sunt acestea doar cuvinte rimate laolaltă? Este vorba despre o fabulă iudaică? Sau este acesta adevărul? Dacă există atâtea erezii, atunci trebuie să existe pe undeva și adevărul. Dacă există un dolar fals, atunci aș spune că există și unul autentic după care a fost făcut cel fals. Dacă există atâtea imitație și atâtea lucruri cum le vedem azi, atunci trebuie să fie undeva și Dumnezeul adevărat.

Dacă nu L-am slujit, atunci vrem să ne îndepărtăm de la lucrurile pe care le facem pentru a-I sluji. Ce ne folosește mărturisirea noastră dacă nu se află nimic în spatele ei? Sinceritatea noastră nu ne scutește de pierzare. Și păgânii sunt oameni sinceri. Unii oameni au băut soluție de carbol în toată sinceritatea lor

pentru că se gândeau că ar fi altceva. Sinceritatea nu este suficientă. Există un drum corect și este un drum greșit.

Eu cred că Biblia este adevărată. Eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu are dreptate. Dumnezeu trebuie să judece lumea după o unitate de măsură. Bunicii mei erau amândoi din Irlanda. Tatăl meu și mama mea nu, însă familia mea a venit din Irlanda și era catolică. Pentru mine ar fi fost normal să mă întorc la biserica catolică. Tatăl meu și mama mea nu mergeau la biserică și nici nu erau cununați la biserică. Când am fost suficient de major ca să recunosc că există un Dumnezeu, așa cum ați citit în cartea mea, atunci am știut că undeva este Dumnezeu.

Întrebarea este: dacă Dumnezeu va judeca lumea printr-o biserică, care biserică va fi aceasta? Este cea catolică? Atunci prin care biserică catolică? Cea romană sau cea greacă? Prin care va judeca El atunci? Dacă va judeca El lumea prin una protestantă, va fi cea baptistă sau penticostală? Care din acestea? Există atâta încurcătură.

Cineva ar putea spune: „Nu face nimic, atâta timp cât ești sincer.“ Ba da!

În prima carte din Biblie ni se relatează prin ce au fost provocate păcatul, durerea, boala și moartea: pentru că o persoană nu a crezut un cuvânt. În ultima carte din Biblie, în Apocalipsa 22, același Dumnezeu a zis că dacă cineva scoate sau adaugă, i se va lua partea lui de la Pomul vieții. Aceasta trebuie să fie cartea de judecată.

În Ioan 1 citim: „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi și noi am văzut slava Lui.“ Cuvântul, însuși Dumnezeu, s-a făcut trup și a locuit printre noi.

În Evrei 13, 8 scrie că El este același ieri, azi și în veci. Dacă El este același, iar El este Cuvântul, atunci cum s-a manifestat Cuvântul în toate epocile? În același mod trebuie să se manifeste și acum, dacă Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Acesta este adevărul curat. EL este Cuvântul. Cum s-a manifestat Cuvântul în toate aceste epoci? Dumnezeu nu se schimbă. În Maleahi 3, 6 scrie: „Eu sunt Dumnezeu și nu Mă schimb.“

Exact așa cum a fost El la început, este El și astăzi. La început El era pentru oameni Cuvântul. Dumnezeu nu a dat omenirii nici biserică și nici vreo doctrină ca scut și apărare, ci El l-a apărat pe om cu Cuvântul Lui. „Credeți acest Cuvânt și trăiți.“ Astăzi este la fel. Hristos este Cuvântul. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu ... și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.“ Ceea ce El a fost în alte epoci, trebuie să fie El și azi,

dacă El este același ieri, azi și în veci. Eu cred că am prezentat suficient de clar că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci; și El este Cuvântul.

Isus a spus: „Scriptura nu poate fi desfășurată.“ Scriptura este adevărată. Scriptura spune în Ioan 1: „Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi”. Dumnezeu s-a făcut trup în Fiul Său Isus Hristos și a locuit printre noi. În Ioan 10, 35 Isus vorbește despre oamenii la care El venise, și anume ca Cuvântul care era la început. Isus spune aici: „În legea voastră scrie deja că acei cărora le vorbise Cuvântul lui Dumnezeu, au fost numiți dumnezei.“ Și Cuvântul lui Dumnezeu a venit la proroci!

În Evrei 1 se spune că Dumnezeu a vorbit în vremurile dinainte în diferite feluri către părinții credinței prin proroci. La sfârșitul zilelor El ne-a vorbit prin Fiul, prin Isus Hristos.

Observați, era Dumnezeu! Isus a zis că acei cărora le vorbise Cuvântul, adică prorocii, au fost numiți ‚dumnezei‘. Nu omul însuși era Dumnezeu, cum nici trupul lui Isus Hristos nu era Dumnezeu. EL era un om în care Dumnezeu era ascuns.

Dumnezeu întotdeauna s-a ascuns publicului și S-a descoperit oamenilor care credeau. Ultima duminică am predicat în capelă despre descoperirea lui Dumnezeu. Dumnezeu s-a învelit întotdeauna, încât oamenii care erau afară în lume nu L-au recunoscut. Însă El se descoperă copiilor Săi, adică celor ce sunt pregătiți de a păși în spatele cortinei.

În Vechiul Testament era o perdea de piele în spatele căreia se ascundea Dumnezeu. EL se afla în slava supranaturală care era în spatele perdelei din cortul întâlnirii sau al templului. Atunci erau perdele obișnuite de piele.

Cuvântul era în prorocul Moise. El s-a urcat pe munte. El s-a întâlnit cu stâlpul de foc din care i se vorbise. El s-a dus acolo, a împlinit semnele unui proroc și a scos poporul Israel din Egipt la acest munte. Apoi Dumnezeu S-a pogorât și l-a confirmat pe Moise, luându-l pe acesta în stâlpul de foc, învelindu-l înăuntru. Nici un altul nu putea să intre. Nimeni nu putea să imite aceasta. Era imposibil. Ei ar fi murit. Numai un singur om a avut acces. El a intrat în stâlpul de foc, în slava lui Dumnezeu, în strălucirea supranaturală. Apoi a ieșit din nou cu Cuvântul pentru epoca respectivă, iar fața lui strălucea din pricina slavei lui Dumnezeu, încât el a trebuit să se acopere. Oamenii nu mai puteau să-l privească. Aceasta era o perdea naturală.

Ce se întâmplă după ce un om ajunge acum în spatele perdelei, în slava supranaturală? Lumea îl consideră fanatic. Ei nu pricep că ei înșiși sunt greșiți. Exteriorul lui nu prezintă nici o frumusețe. Poate că nici exprimarea lui nu este corectă. Poate că el nu se îmbracă după modă. Probabil că el nu poartă nici sutana

unui preot. El nu se îmbracă așa cum o așteaptă alții de la el. Acestea pot exista în viața lui, dar priviți în spatele acestei „perdele“, în spatele perdelei din .piele unde este slava supranaturală. În interior se află puterea, acolo este Cuvântul, acolo sunt pâinile puse pe altar. Slava supranaturală este numai lumină; este lumina care aduce grâul la coacere.

Voi, cei din Kansas, fermierii cunosc aceasta de la grâul lor. Fără soare și căldură grâul nu se coace.

Abia după ce pășiți în spatele perdelei din piele pielea voastră veche, gândurile voastre vechi, dogmele voastre vechi și veniți în prezența lui Dumnezeu, atunci Cuvântul devine pentru voi o realitate vie. Atunci vă dați seama de slava supranaturală; Biblia devine pentru voi o carte nouă; atunci Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Voi trăiți în prezența Sa, mâncați din pâinile care sunt puse înainte și care sunt rânduite numai pentru cei credincioși, pentru preoții timpului de astăzi: „Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție sfântă, un popor sfânt, un popor ales pentru Dumnezeu, care-i aduce lui Dumnezeu jertfe de laudă și mulțumire.“ Însă voi trebuie să veniți în spatele perdelei ca să-L vedeți pe Dumnezeu dezvăluit.

Astăzi sunt mulți oameni care spun: „Noi, ca cutare sau cutare, credem altfel.“ Un alt grup susține: „Noi credem așa și așa.“ Există atâtea tâlcuiri!

Dumnezeu nu are nevoie de nici un tâlcuitor. EL prezintă singur propriul Său Cuvânt. Biblia spune că Scriptura nu admite nici o tâlcuire proprie. Dumnezeu descoperă singur Cuvântul Lui, împlinindu-l. La început El a zis: „Să fie lumină!“ și s-a făcut lumină. Aceasta nu necesită nici o tâlcuire. Dumnezeu a zis: „O fecioară va naște!“, și așa s-a întâmplat. Nici aceasta nu avea nevoie de vreo tâlmăcire. Dumnezeu a mai zis că El va revărsa Duhul Său în zilele de pe urmă peste copiii Lui, și El a făcut-o. Asta nu necesită nici o tâlmăcire.

Cuvântul mai este încă același. Cuvântul este Dumnezeu. EL a împărțit fiecărei epoci un Cuvânt anumit. Fiți atenți ce a făcut El. Pentru aceasta El a trimis un prooroc. Cuvântul Domnului se adresează proorocilor. Proorocul îl descoperă comunității, iar comunitatea crede acest Cuvânt descoperit. Astfel Dumnezeu intră în acțiune. Astfel Dumnezeu lucrează prin Duhul Său.

Noi știm că El s-a făcut de cunoscut aici ca Fiu al omului pentru a împlini Cuvântul. Atunci când El era aici pe pământ, El s-a prezentat opiniei publice ca Fiu al omului. EL a venit sub trei denumiri de Fiu: ca Fiu al omului, ca Fiu al lui Dumnezeu și ca Fiu al lui David. Fiul omului înseamnă „prooroc“. Iahveh însuși l-a numit pe Ezechiel „Fiul al omului“. Iahve vorbise unui om, unui prooroc și i se adresează cu „Fiul omului“. Isus s-a făcut de cunoscut ca Fiu al omului pentru că Scriptura nu poate fi desființată.

Copiii lui Israel i-au spus lui Moise: „Vorbește tu cu noi, atunci vom asculta; Dumnezeu însă să nu mai vorbească cu noi ... ”

EL a zis: „EU nu voi mai vorbi cu ei astfel, ci le voi trimite un prooroc.“

În Deut. 18, 15 scrie: „Domnul Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascuțați de el!“ Acest verset biblic nu poate fi desființat, de aceea El trebuia să vină ca Fiul al omului. Astfel a fost rânduită lucrarea lui Dumnezeu pentru epoca Lui, când El a fost aici pe pământ.

După moartea, învierea și înălțarea Sa, El a trimis Duhul Sfânt. Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu este Duh și în timpul epocilor Bisericii, El este Fiul lui Dumnezeu.

În împărăția de o mie de ani El va șede pe tron ca Fiul lui David și va domni. EL s-a înălțat. „Cine va birui, va șede cu Mine pe scaunul Meu de domnie așa cum am biruit și Eu și M-am așezat cu Tatăl Meu pe scaunul Său de domnie.“ EL șade acum pe scaunul de domnie al Tatălui. În împărăția de o mie de ani însă, El va șede pe scaunul Său de domnie pentru că El este Fiul lui David.

EL este Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David. Vedeți, este așa de desăvârșit.

Noi am constatat că El trebuia să vină ca Prooroc. Cât de neschimbător este totuși Cuvântul Lui! EL nu se schimbă. Dumnezeu nu se schimbă pentru că El era Proorocul în Iosif. EL era Proorocul era Dumnezeu în Iosif. EL era și Dumnezeu în David.

Vedeți, Iosif simboliza aproape în întregime viața lui Hristos. Dar și el a făcut greșeli. Aceasta arăta că el nu era Acela care trebuia să vină. Noi oamenii, greșim. El îl sfătuia pe tatăl său, Iacov, care era un prooroc: „Spune lui faraon că voi sunteți crescători de vite, pentru că un păstor este o scârbă pentru egipteni.“ Duhul însă nu a permis aceasta tatălui său. El a zis: „Robii tăi sunt crescători de animale mici.“ Voi vedeți deci: acolo a făcut Iosif o greșală.

Și David, acest om mare a făcut greșeli. El era un bărbat după inima lui Dumnezeu. Totuși el a luat-o pe Batșeba crezând că poate să ascundă aceasta înaintea lui Dumnezeu, căruia îi slujise toată viața. Dumnezeu însă a făcut de cunoscut această faptă prin proorocul Natan.

Vedeți însă ce a făcut David după ce l-a respins propriul popor, iar el a fugit ca împărat respins. Fiica lui a fost batjocorită de către unul din frații ei, iar un alt frate l-a ucis. Apoi se ridicase Absalom împotriva lui și a adus armata de partea sa și a inițiat o revoltă. David, tatăl său, a fost respins de propriul său popor și trebuia să plece. Când s-a apropiat de un oraș, l-a întâmpinat un om care l-a batjocorit și l-a înjosit. Unul din garda lui a scos sabia și a zis: „De ce înjură acest câine mort pe stăpânul meu, pe împăratul. Lasă-mă să-i tai capul!“

David a răspuns: „Lăsați-l să mă blesteme, pentru că Domnul l-a îndemnat.“

Fără îndoială, David nu știa ce făcea când el, un împărat respins, s-a urcat pe Muntele Măslinilor, a privit în jos și a plâns. Câteva sute de ani mai târziu se afla acolo Isus Hristos, Fiul lui David, ca Împărat respins pe același munte și a plâns pentru oraș. Pe El l-au batjocorit mai mult, chiar L-au și scuipat.

Vedeți, în toate aceste lucruri, Hristos a fost prezentat în chip simbolic. EL era o parte de aici. Dumnezeu nu se schimbă. Natura Lui nu se schimbă; ființa Lui nu se schimbă. EL este încă Cuvântul. Maleahi 3, 6 dovedește aceasta. EL schimbă numai forma descoperirii Sale pentru fiecare epocă. EL a rezervat pentru fiecare epocă o parte anumită a Cuvântului Său. EL a trimis ca proorocie ceea ce urma să se întâmple în fiecare epocă. După ce vine epoca respectivă, Dumnezeu schimbă numai felul descoperirii Sale. Dar este tot același Dumnezeu, Cuvântul care a devenit trup de carne, locuind printre noi.

Din Evrei 4, 12 putem vedea că Isus putea fi recunoscut după lucrările Sale, pentru că acolo scrie că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri care judecă simțirile și gândurile inimii. Avraam L-a recunoscut astfel pe acest Bărbat care stătea înaintea lui cu praf pe haine și pe care el îl invitase. Ceilalți doi s-au dus în Sodoma. Un tablou minunat pentru timpul în care trăim noi! Noi putem să-i comparăm cu un Billy Graham modern și cu alții care au scos oamenii din Sodoma.

Priviți însă spre Biserica aleasă, spre sămânța adevărată a lui Avraam. Lot era un nepot de-a lui Avraam. Însă Bărbatul care vorbise cu Avraam, nu s-a dus acolo. Când El a vorbit cu Avraam, i s-a adresat lui spunându-i: „Avraam.“ Gândiți-vă numai: scurt timp înainte, numele lui era „Avram“, iar al soției sale „Sara“, nu Sara.

El a întrebat: „Avraame, unde este soția ta, Sara?“

Acesta i-a răspuns Lui: „Înăuntru în cort, în spatele Tău.“

Apoi Acela a spus: „La anul pe timpul acesta voi veni din nou la tine: atunci soția ta Sara, va avea un fiu.“

Sara a râs în sinea ei de aceasta.

Bărbatul care, conform Scripturii, ședea cu spatele către intrarea cortului, l-a întrebat apoi pe Avraam: „De ce a râs Sara?“ care se afla în cort în spatele Lui.

Avraam L-a numit pe acest bărbat Elohim. Elohim înseamnă „Cel ce există prin Sine.“ Cuvântul „Dumnezeu“ are multe însemnătăți. Chiar la cuvintele englezești trebuie să fim foarte atenți, pentru că un cuvânt are deseori înțelesuri diferite și chiar contradictorii. Acest amvon poate fi un dumnezeu; un pom poate fi un dumnezeu; un om poate fi un dumnezeu, orice poate fi un dumnezeu. Așa de general este înțelesul și importanța cuvântului „Dumnezeu“ în limba engleză.

Elohim însă înseamnă „Cel ce există prin Sine însuși“. Acest amvon nu există de la sine. Omul nu există de la sine. Pomul nu există de la sine. Însă Elohim există de la Sine, S-a descoperit în chip omenesc, a stat între oameni, a mâncat și a băut. EL a băut lapte, a mâncat carne de vițel și pâine în timp ce discuta cu Avraam. Avraam I s-a adresat cu „Elohim“.

În Luca 17, Isus a zis: „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi când se va descoperi Fiul omului.“ Aici nu scrie „Fiul lui Dumnezeu“, ci „când se va descoperi Fiul omului“, când El se descoperă și se face de cunoscut Bisericii Sale. Fiul Omului se va descoperi înainte de venirea Fiului făgăduit.

Avraam Îl văzuse pe Dumnezeu în diferite chipuri: într-o lumină și în vedenii. Însă acum Dumnezeu era aici în chipul unui bărbat, direct înaintea venirii Fiului făgăduit.

Isus voia să spună că înaintea venirii Fiului făgăduit, Dumnezeu - Elohim însuși se va face de cunoscut, Cuvântul Său, în chip omenesc.

„Noi vrem să-L vedem pe Isus.“

Dumnezeu S-a descoperit în toate timpurile în același fel: ascunzându-Se în spatele unui chip omenesc. Este Dumnezeu în voi. „Peste puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi.“ EL este în noi și va fi până la sfârșit în noi, până când El însuși se va pogori din ceruri și se va face astfel de cunoscut.

Ce a făgăduit El în Cuvântul Său pentru epoca aceasta? Dacă priviți în Sfânta Scriptură și recunoașteți ce a fost făgăduit pentru timpul acesta și observați cum se împlinește totul, atunci nu mai contează dacă cineva o numește greșit sau adevărat. Cuvântul Lui este adevărat pentru că Dumnezeu tâlcuiește astfel propriul Său Cuvânt.

EL nu are nevoie de nimeni care să spună: „O, aceste zile au trecut. Vindecarea divină nu există. Acestea toate sunt doar fanatisme. Asta nu este adevărat! Dacă Dumnezeu spune că El va face ceva într-o epocă anumită, atunci El o va face. Dar problema care apare este, că noi ne atașăm sau stăruim într-o părere veche sau într-o învățătură veche adusă demult și din cauza aceasta nu recunoaștem adevărul.

Din cauza aceasta ei nu L-au recunoscut nici pe Isus când a venit. Ei vroiau să trăiască mai departe sub lege, deși în Biblie scria clar altceva. Aici este problema. Eu vă voi citi ceva. EL a zis: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine“ (Ioan 5, 39). „Dacă Scriptura nu mărturisește despre Mine, atunci este ceva greșit.“ Ei ar fi trebuit să știe că o fecioară urma să fie însărcinată. EL era cu adevărat răspunsul deplin la textele din Scriptură! Noi, creștinii, credem aceasta.

Ce folos pentru oameni, dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe? Ce folos pentru vremea lui Ioan Botezătorul, dacă acesta venea cu mesajul lui Moise?

Noi nu am primit mesajul lui Sankey. Nouă nu ni s-a adus mesajul lui Moody. Noi am auzit mesajul acestui ceas. Nu este nici mesajul lui Luther și nici al lui Wesley. Acestea au fost bune, dar acum este o altă epocă a Bisericii. „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ Este de necrezut cât de orbi sunt oamenii în această epocă a Bisericii, dar așa trebuie să fie. Biblia spune că în epoca aceasta din Laodicea, ei vor fi căldicei și vor fi vărsați din gura Lui. Însă pe toți pe care El îi iubește, îi cercetează și le deschide ochii. EL a prevestit că în această epocă a Bisericii din Laodicea, lucrurile vor fi astfel.

Gândiți-vă că Dumnezeu își schimbă chipul. En morfe, cuvântul grecesc, înseamnă că El se prezintă în diferite „roluri“, ca un regizor în Carmen sau într-o piesă de Shakespeare. EL ar putea fi comparat cu un actor care își schimbă înfățișarea. Tot ceea ce îi făcea pe acești oameni prooroci, era Dumnezeu în ei. Isus a spus: „Dacă legea a numit „dumnezei“ pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu ... cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!“

„Același lucru este și astăzi: Dumnezeu descoperit în carne și sânge, mesajul acestui ceas, lumina acestei zile. Noi nu mai putem să ne ținem de mesajele din trecut; acestea și-au îndeplinit scopul lor. Noi trăim doar în reflecția luminii de atunci.

Cel mai mare furt care a avut loc vreodată în lume, s-a întâmplat nu demult în Anglia cu ajutorul unor lumini false. Un furt pe calea ferată unde au fost furate șapte milioane de dolari, nu a existat încă în istorie. A fost o crimă mare, un semn pentru lumea criminală de pe pământ.

Cel mai mare semn al crimei din epoca aceasta, în lumea în care trăim, este o lumină falsă din vremea noastră în care ei caută să ne ofere dogme și mărturisiri de credințe, deși noi suntem epistole vii și scrise. Cu alte cuvinte, noi suntem epistole vii care sunt scrise și care trăiesc acum Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum l-a fâgăduit El pentru ceasul acesta. Cuvântul a fost descoperit; epistole scrise care le trăiesc. Apostolii au fost astfel de epistole.

Ioan Botezătorul a fost o astfel de epistolă. El era glasul celui ce strigă în pustie. El încerca să le spună aceasta. Mal. 3, 1 la fel se referea la el: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti .calea înaintea Mea.“ El era acest Cuvânt viu.

Așa este Biserica adevărată născută din nou, Cuvântul viu al lui Dumnezeu în ceasul acesta. Este Cuvântul viu descoperit al acestui ceas. Cercetați Scripturile și observați ce urma să se întâmple în epoca aceasta. Aici aveți din nou pe Hristos cel viu care a luat doar un alt chip.

EL a fost confirmat fără îndoială ca Mesia. Ei ar fi trebuit să recunoască aceasta. Noi știm ce urma să fie Mesia. El urma să fie un prooroc. Aceasta spunea Biblia despre El. Aceasta a spus El despre Sine când a întreat: „Ce ziceți voi despre Mine, cine sunt Eu, Fiul omului?“ EL întotdeauna s-a identificat ca prooroc al timpului respectiv, ca Dumnezeu-Prooroc. Aceasta a și fost.

Dar El a fost mai mult decât un prooroc. EL era Dumnezeu - Prooroc. EL era ceea ce erau David, Moise, Ilie, ceea ce erau ei toți la un loc „În El locuia plinătatea dumnezeirii în trup.“ EL era Dumnezeu-Prooroc. EL era Dumnezeu-Prooroc. EL era Dumnezeu-Iahveh, care în Fiul Său devenise trup, care și-a pregătit un trup pentru a se identifica în acest trup. Toți ceilalți nu reușiseră. Însă El era fără greșală. Chiar Dumnezeu însuși a zis: „Acesta este Fiul Meu iubit în care Îmi găsesc plăcerea.“ Așa este. În El nu era nici o greșală. „Ascultați de El.“ EL era Dumnezeul descoperit.

Ei L-au acuzat: „TU Te faci singur Dumnezeu, Tu Te faci egal cu Dumnezeu.“ EL era. EL era Fiul Lui propriu. Amin. EL era descoperirea lui Dumnezeu. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine însuși.

Și în aceste zile din urmă, El vorbește prin Fiul Său, Isus Hristos oamenilor și se face de cunoscut. Ce este atunci Hristos? Cuvântul! Care Cuvânt Cuvântul lui Moise? Și acesta, însă astăzi El este Cuvântul descoperit pentru această zi.

Observați cum era Isus ! EL urma să fie deci Proorocul, de aceea vrem să aflăm dacă El avea semnul lui Mesia. Să urmărim aceasta în următoarele cinci până la zece minute, înainte de a ne apropia de încheiere. În Ioan 1 vedem cum a venit El pe pământ. EL a fost născut de o fecioară, așa cum s-a proorocit în Biblie. EL a fost primit în pântecul unei fecioare.

Fecioara însă nu era o zeiță din cauza aceasta. Voi întrebați: „Ce este atunci cu Maria?“ Și Maria era nedesăvârșită. Ea era o femeie ca oricare alta; nu o zeiță, ci o femeie. Cineva mi-a zis: „Nu-ți este rușine să spui așa ceva?“ Sigur că nu!

Fiți atenți unde a făcut ea greșeala. A fost în călătoria spre Ierusalim, de sărbătoarea pascală. În drumul lor spre casă, părinții Lui au observat că El nu era printre ei. De aceea ei s-au întors și L-au căutat. După trei zile L-au găsit discutând cu preoții din templu despre Scriptură. Observați ce a zis Maria în prezența acelor preoți, a criticilor, către El. Ea a zis: „Tatăl Tău și cu mine Te-am căutat cu îngrijorare!“

Cuvântul corectează întotdeauna greșeala. Și ca tânăr la vârsta de doisprezece ani, El era deja Cuvântul. De unde putea fi de altfel această înțelepciune?

Gândiți-vă numai: acolo ea a tăgăduit mărturia ei. Ea știa că Dumnezeu era Tatăl Lui și aici ea vorbea despre Iosif când a zis: „Tatăl Tău și cu mine Te-am căutat cu îngrijorare!“

EL a răspuns: „Nu știți că Eu trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?“ Vedeți? Dacă Iosif era tatăl Lui, atunci El ar fi trebuit să confecționeze uși și geamuri, ca să fie cu tatăl Său. Însă El era ocupat într-adevăr cu lucrările Tatălui Său, prezentând Cuvântul pentru ziua aceea. EL era Cuvântul. Amin. Vedeți, această greșeală o făcuse Maria. Însă El nu a făcut nici o greșeală, pentru că era desăvârșit.

EL a fost născut, a crescut, a fost botezat de către Ioan, Duhul Sfânt s-a pogorât peste El și El s-a dus în pustiu. După aceasta El a început cu serviciul de vindecare. Un bărbat cu numele Simon, a venit cu fratele său Andrei la adunare.

Ascultați acum bine. Noi ne apropiem imediat de încheiere. Vedeți ce era El atunci. EL vorbise părinților prin prooroci și în aceste zile prin Fiul Său. Vedeți, ce este Dumnezeu astăzi. Constați dacă El se face de cunoscut în același mod.

Cum s-a făcut El de cunoscut atunci? S-a pogorât El atunci și a zis: „EU am vizitat cutare și cutare școală. Acum Eu sunt pregătit pentru slujba Mea!“? Nu. EL nu a făcut așa. EL s-a dus în pustiu ca Ioan și apoi s-a prezentat mulțimii, uns cu Duhul Sfânt.

Fiți atenți cum s-a făcut El de cunoscut când a început să predice. Acolo era un om cu numele .Andrei, care-l auzise deja pe Ioan. El s-a dus cu Isus ca să afle unde locuiește și l-a însoțit într-o adunare. Apoi l-a dus pe fratele său Simon. Când a venit Simon în prezența lui Isus, El i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona.“ Aceasta dovedea cine era El. Acolo a fost schimbat numele său din Simon în Petru, ceea ce înseamnă „piatră mică“. Mai târziu a fost principalul responsabil în comunitate.

Să mai privim la cineva despre care se vorbește acolo: Filip. El poate și-a zis: „Un moment! De 400 de ani noi nu am mai avut nici un prooroc. Noi știm cine va fi proorocul următor.“

El a mers cam cincisprezece mile în munți unde l-a găsit pe prietenul său cu care el studia Scriptura. Voi puteți să rețineți textul din Scriptură dacă l-ați găsit. Acesta este un bărbat foarte sincer și cu pregătire. Numele lui era Natanael. Filip s-a dus la el acasă, dar el nu era acolo. Probabil i-a spus nevasta lui: „El este pe plantația de citrice ca să se roage.“

Filip era foarte bucuros pentru cele trăite. Era împlinirea deplină din Deut. 18, 15: un prooroc se ridicase! De aceea el s-a dus la Natanael și a zis: „Vino și vezi pe cine am găsit.“ El n-avea timp să discute despre starea vremii și despre alte lucruri. Mesajul era urgent. Inima lui ardea. Acesta este necazul cu noi: noi avem prea multe alte lucruri pe lângă lucrul cel mai important. Primul lucru pe care l-a zis a fost: „Vino și vezi pe cine am găsit: pe Isus, fiul lui Iosif, din Nazaret.“

Noi vrem să ne apropiem de acești doi bărbați și să-i însoțim pe drumul lor în jurul lacului. Eu pot să-l aud pe Filip zicând către Natanael: „Tu îl cunoști pe pescarul acela bătrân, nu?”

„A, tu vorbești despre bătrânul Iona care a murit de curând?”

„Nu, nu. Despre fiul lui, Simon.”

„O, da. Eu am cumpărat pești de la el. Ce este cu el? El nu are nici măcar atâta pregătire ca să pună semnătura lui pe hârtie. El nu a putut semna nici măcar chitanța mea.” Biblia ne spune că ei erau oameni fără pregătire; însă oamenii i-au recunoscut pentru faptul că ei L-au însoțit pe Isus. Deci el nu putea să semneze nici măcar chitanța.

El a spus: „Știi tu ceva? Când a venit el în prezența acestui bărbat, acesta i-a zis, deși El nu-l cunoștea, că numele lui este Simon și că el ar fi fiul lui Iona.” El a continuat: „Nu este acesta Mesia? Nu este acesta Proorocul? Nu este acesta împlinirea Scripturii din Deut. 18? Urmărește doar viața Lui înapoi. În ce zi trăim noi? Noi urmărim venirea lui Mesia. Fiecare din noi evreii. Nu este acum timpul?”

„Un moment”, a zis Natanel, „eu trebuie să cercetez asta singur.”

„Pe mine nu m-ar surprinde faptul dacă te-ar recunoaște și pe tine.”

„O, asta aș vrea să văd și eu. Haidem să ne ducem la adunare și să vedem dacă se întâmplă ceva.”

După ce ajunsese în adunare, el s-a dus spre Isus. Acesta i-a zis: „Iată un israelit în care nu există nici un vicleșug.”

Natanael l-a întrebat: „De unde mă cunoști?”

Isus i-a răspuns: „Încă înainte de a te chema Filip, Eu te-am văzut când mai erai încă sub smochin.” Asta era! Asta era!

Ce înseamnă aceasta? „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” Vedeți, El dovedise că El însuși era Cuvântul. Cum sună răspunsul acestui bărbat?

„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel!”

Acolo se aflau și oameni care nu credeau. Ei spuneau: „Acest bărbat este Belzebub.”

Isus le-a zis: „EU vă iert pentru că ați numit Duhul lui Dumnezeu ca ceva necurat”, pentru că jertfa de împăcare încă nu a fost isprăvită „dar dacă El, Duhul Sfânt, va veni”, El este o persoană, deci nu numai un gând „dacă El, Duhul Sfânt va veni și va face aceleași lucrări, dacă cineva va vorbi atunci un cuvânt împotriva, aceluși om nu i se va ierta niciodată.” Gândiți-vă, EL este același ieri, azi și în veci: Cuvântul devenit trup omenesc care se identifică. Ceea ce am observat noi până acum, făcuse El printre evrei.

Există numai trei rase diferite de oameni. Despărțirea raselor și integrarea lor nu mă interesează. Eu sunt un slujitor al lui Hristos și slujesc tuturor oamenilor. Dar ascultați! Lăsați-mă să vă spun ceva! Priviți puțin aici! Au existat iudei, samariteni și păgâni.

În Evanghelie se spune că lui Petru i s-au înmânat cheile. De rusalii, el a deschis ușa pentru iudei. Mai târziu s-a îndreptat Filip spre Samaria, a scos acolo draci și a botezat. Însă Duhul Sfânt nu venise încă peste ei. Apoi a venit Petru acolo, a pus mâinile peste ei, iar ei au primit Duhul Sfânt. În casa lui Corneliu păgânii veniți la credință au primit Duhul Sfânt.

Păgânii, noi anglosaxonii de exemplu, nu L-au așteptat atunci pe Mesia. Noi eram păgânii și am fost chinuiți cu idolatria. Dar samaritenii și iudeii îl așteptau pe Mesia.

EL vine numai acolo unde este așteptat. Să țineți minte aceasta în timpul adunărilor. EL se va întâlni numai cu acei ce-L așteaptă.

Într-o zi Isus s-a dus spre Galilea, trecând prin Samaria care se află la munte. Noi am urmărit ca să vedem cum s-a făcut El de cunoscut ca Mesia dovedind oamenilor semnul lui Mesia. Dar pentru că ei L-au batjocorit, El trebuia să treacă prin Samaria. Și ei Îl așteptau pe Mesia. Pe la amiază, El a venit într-o localitate numită Sihar.

Ei s-au așezat lângă o fântână care se afla în afara porților orașului. Fântâna aceasta mai există și astăzi. Este o fântână publică. Toți oamenii veneau să scoată apă de acolo. Nu era nici o pompă, ci apa era scoasă cu o găleată cu funie. Ei aveau atunci vase mari de lut pe care le au și azi. Unele femei își pun cărți pe cap și balansează în mers ca să arate cum se ține echilibrul. Voi ar trebui să vedeți odată cum poartă aceste femei din Orient un vas de lut cu 25 de litri pe capul lor și câte un vas sau două în mâini discutând unele cu altele în mers. Ele sunt așa de sigure în balansare.

Pentru că era amiază, și anume cam ora 11 când au ajuns acolo, El i-a trimis pe ucenici în oraș să cumpere ceva de mâncare.

În oraș locuia o femeie cu un renume rău. Ea nu avea voie să ducă apă împreună cu celelalte femei și din cauza aceasta ea a venit singură pe la amiază. Când a vrut să lase găleata în fântână, ea a văzut un bărbat, șezând lângă zid, care i-a spus: „Femeie, dă-mi să beau.“

Între iudei și samariteni exista o despărțire rasială strictă. Din cauza aceasta, femeia și-a exprimat nedumerirea pentru faptul că un bărbat ca El cere de băut unei samaritene, pentru că iudeii și samaritenii nu prea aveau contacte. Ei nu aveau de lucru unii cu alții. EL a răspuns: „Dacă ai ști cine este Cel ce-ți cere de băut, atunci L-ai ruga, și Eu ți-aș da apă de care tu nu primești aici.“

Ce a făcut El? EL intrase în legătură cu duhul acestei femei. EL era un profet. Ei au discutat între ei dacă este mai bine ca oamenii să se închine la Ierusalim sau pe muntele acela. EL a zis: „Tatăl vrea închinători care se închină în Duh și Adevăr.“

EL vorbise atâta timp cu femeia până ce a ieșit la iveală necazul ei. EL o cercetase până ce i-a recunoscut partea slabă. Noi toți care citim Biblia, știm din Ioan 4 care era această problemă a ei. Ea avusese prea mulți bărbați. EL a zis: „Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău și vino iarăși aici!“

Ea a răspuns: „Eu nu am bărbat.“

La aceasta El a răspuns: „Tu ai spus adevărul, pentru că cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum, nu este soțul tău.“

Priviți deosebirea între femeia aceasta și preoții din zilele acelea. Ea a zis: „Doamne, eu văd: TU ești un prooroc. De patru sute de ani nu s-a mai ridicat nici unul. Eu recunosc că Tu ești un prooroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile.“ Este adevărat? „EL ne va arăta toate aceste lucruri și ne va spune totul.“

EL a răspuns: „EU, Cel ce vorbește cu tine, sunt Acela.“

EL era un bărbat obișnuit de treizeci de ani și ședea acolo. EL arăta probabil ca un bărbat de aproape cincizeci de ani, pentru că în Ioan 8, iudeii i-au spus lui Isus: „TU nu ești ai cincizeci de ani și spui că ai văzut pe Avraam? Acum știm sigur că Tu ai un duh rău.“

EL însă a zis: „Înainte de Avraam sunt Eu.“

Acolo ședea El, un bărbat tânăr a cărui barbă poate era deja puțin căruntă din cauza lucrării Sale, pentru că trupul Lui era slab. „EL nu avea nici o frumusețe ca să atragă“ ca și perdeaua veche de piele. Însă în interior era slava supranaturală; în interiorul Lui era Dumnezeu! Dumnezeu! Ce era? Acolo El s-a făcut de cunoscut ca Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru că El cunoștea gândurile inimii lor. Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu. EL era Cuvântul lui Dumnezeu!

Cuvântul lui Dumnezeu mai are încă același efect, pentru că El este același ieri, azi și în veci. Înțelegeți aceasta? Înțelegeți aceasta în inima și gândirea voastră? Același ieri, azi și în veci.

Ea a fugit în oraș și a spus: „Veniți și vedeți un bărbat care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta Mesia?“

Acesta este semnul lui Mesia pentru iudei și samariteni. EL nu se uită la fața omului și El este același ieri, azi și în veci. Atunci se apropia de sfârșit lucrarea lui Dumnezeu cu iudeii și samaritenii, iar acum este perioada de încheiere pentru națiuni. EL s-a făcut de cunoscut fără încetare din timpul reformatoarelor până la

sfârșit, despre care El a făgăduit că în zilele din urmă când Fiul omului se descoperă neamurilor, va fi ca în zilele lui Avraam. EL se va întoarce din nou.

S-ar putea spune aici foarte multe. Însă eu vreau să mă grăbesc pentru că este deja după ora 9. Dacă este în voia lui Dumnezeu, vom încheia la 9.30.

Observați, proorocul Zaharia a spus în cap. 14, 7: „Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.“ Noi vrem să observăm puțin acest text. Nici un text din Scriptură nu poate fi desființat. Totul trebuie să se împlinească.

Unde răsare soarele? În est. Unde apune? În vest. Civilizația a mers odată cu soarele, la fel și Evanghelia. Înțelegeți aceasta? Noi ne aflăm acum la coasta de vest; dacă ne-am duce mai departe, am ajunge din nou în est. Dincolo de Oceanul Pacific se află răsăritul. Între aceste două repere nu există nimic. Civilizația a mers în direcția soarelui.

Evanghelia a traversat mările. Prin apostolul Pavel, Evanghelia a venit la Marea Mediterană, a ajuns apoi în Germania, din Germania în Anglia, din Anglia peste Atlantic în Statele Unite, iar acum a ajuns până la coasta de vest la Pacific.

Observați: este același soare care răsare în est și apune în vest. Același Duh Sfânt care s-a pogorât în ziua de rusalii în răsărit, este azi aici. Era o zi care de fapt nu poate fi numită o zi. Era o zi cețoasă, ploioasă, una ca aici în Kansas. Noi am avut suficientă lumină ca să ne atașăm de diferite biserici și comunități, suficientă lumină ca să înaintăm puțin în cadrul lor. Însă El a zis: „Spre seară va fi lumină. Soarele va apare din nou.“ Duhul Sfânt se întoarce în aceste zile din urmă cu toată plinătatea puterii lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu se face de cunoscut.

Lucrarea Lui era ca o piramidă care se formează. Prima reformă a născut lutheranii, apoi a venit Wesley și mai târziu mișcarea pentecostală. Acum suntem noi la rând. Când va veni din nou piatra de încheiere pe piramidă, trebuie ca Piatra să se potrivească exact cu toate celelalte. Totul va fi așa de desăvârșit, încât nici o lamă de cuțit nu va mai avea loc. Atât de exactă va fi slujba în aceste zile din urmă.

Este așa cum este mâna voastră, care este pozitivul. Umbra de la aceasta este negativul. Un element se mișcă în direcția celuilalt și în sfârșit devin una. Ele devin una. Același lucru este cu Biserica: Mireasa și Hristos devin una, așa ca un bărbat cu soția lui. Mireasa se apropie de timpul sfârșitului, iar noi mai încercăm să trăim în aura unui alt timp? EL este doar același ieri, azi și în veci. EL confirmă astfel pe deplin Evrei 13, 8.

Noi am fi putut trăi la fel de bine în epoca lui Luther. Dacă privim înapoi la această epocă, atunci recunoaștem clar că Luther era mesagerul Sardesului, unde calul iese la iveală și ceata rămasă intră înăuntru.

Timpul lui Wesley era epoca Bisericii Filadelfia. Era o epocă a trezirilor puternice și a dragostei frățești adevărate. Noi am constatat că Wesley și-a ocupat locul exact așa cum a promis-o Biblia dinainte.

Astăzi Îl găsim pe El acolo unde, conform spuselor Sale, trebuie să fie. Este ceasul, timpul în care trăim noi.

Ascultați! Grecii nu L-au identificat. De ce? Ei au zis: „Noi vrem să-L vedem pe Isus.“ Totuși ei nu L-au identificat, pentru că El era învelit în templul omenesc Dumnezeu în chipul unui bărbat. Învelitoarea omenească i-a orbit. Ei nu au putut să înțeleagă aceasta. „TU care ești un om, Te faci singur Dumnezeu.“

EL a răspuns: „Scriptura a numit „dumnezei“ pe acei cărora le-a vorbit Cuvântul, iar Scriptura nu poate să-și piardă valabilitatea.“

El, Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul, era toată plinătatea Cuvântului, a Cuvântului pentru ziua aceea. Dumnezeu însuși a venit pe acest pământ și a locuit într-un om pentru a lua moartea asupra Sa și să răscumpere totul. El, Pomul vieții din grădina Eden, bărbatul, nu femeia, al doilea Adam, a murit și a fost îngropat pentru a readuce acea „substanță“, frunzele căzute, la înviere. Amin! Câte s-ar mai putea spune despre aceasta! Noi am avea nevoie de ore întregi!

Acum am ajuns la punctul acesta. Neamurile nu L-au identificat atunci pentru că era ascuns într-un trup omenesc. Eu mă întreb dacă nouă nu ni se întâmplă la fel. Eu mă întreb dacă nu facem aceeași greșală ca și atunci, dacă nu-L identificăm. EL, Cuvântul pentru epoca respectivă, s-a făcut de cunoscut într-un trup omenesc. Era un bărbat tânăr fără școală. Biblia nu relatează că El s-ar fi dus la vreo școală. Noi nu avem nici un document despre apartenența Lui la vreo organizație. EL nu avea nici o pregătire și nici renume bun. Ei L-au declarat ca „nebun“ și „băutor de vin“, ca prieten al păcătoșilor, unul care vrea să întoarcă lumea pe dos. Despre mama Lui ei au zis că a rămas însărcinată de la un soldat și L-a numit apoi „Fiul lui Dumnezeu“. Pentru ei, El era numai un galileean care s-a declarat singur prooroc.

Însă Cuvântul a fost identificat; era făcut de cunoscut. Toți însă care L-au primit, lor le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. Așa este și astăzi dacă vedem această lucrare descoperită a Duhului Sfânt. „Tuturor celor ce L-au primit, El le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu.“ Isus Hristos se descoperă prin Cuvântul Său în fiecare generație ca același.

Să ne aplecăm capetele.

Prieteni creștini, eu vă rog să ne oprim pentru o clipă și să medităm puțin. Este acesta adevărul sau falsul? Ce este? Dacă este adevărul, atunci suntem datori cu toții față de adevăr. Unde ne ducem? Unde se sfârșește? Cum puteți afla că voi credeți corect? EL a fost de la început Cuvântul, iar Cuvântul deosebește gândurile inimii. Așa s-a întâmplat prin prooroci, așa s-a întâmplat prin Hristos, iar El a promis aceasta și pentru zilele din urmă, pentru că El este același ieri, azi și în veci!

Tată ceresc, pune Cuvântul tău în inimile celor ce sunt adunați în această seară. Noi recunoaștem, Doamne, că noi trăim în umbra venirii Tale. Umbra și pozitivul se apropie tot mai mult, an de an. Noi vedem ce semne îngrozitoare vin; noi citim în ziare și reviste. Luna se va preface în sânge. Pretutindeni auzim despre cutremure. Lumea întreagă este scuturată.

în ziua aceea când Fiul lui Dumnezeu a fost respins oficial și răstignit, s-a cutremurat tot pământul. Acum noi constatăm că un grup mare, care se numește consiliul mondial bisericesc, L-a respins oficial, așa cum s-a spus dinainte despre această epocă a Bisericii din Laodicea. EL stă afară, la ușa bisericilor și bate la ușă pentru a fi lăsat să intre. Nu demult a fost din nou un cutremur care a cutremurat națiunea noastră și nu altele. Lumea întreagă s-a cutremurat. Era atunci când Isus a fost respins oficial. În seara aceasta El se află aici și ne invită. EL s-a făcut clar de cunoscut ca același ieri, azi și în veci.

Fie ca credincioșii să recunoască aceasta. Bolnavii să recunoască acest adevăr, Doamne. Fie ca ei să fie în măsură în seara aceasta să atingă haina Lui ca atunci. Vindecă-i pe bolnavi și salvează-i pe cei pierduți. Noi Te rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

În ceea ce privește rândul de rugăciune, noi avem doar puțin timp, exact cincisprezece minute, dacă vrem să încheiem la timp. Eu pot să spun doar un lucru: eu sunt un om și cuvintele mele pot fi greșite ca și ale celorlalți oameni, ca ale noastre în general. Eu am adus în seara aceasta o dovadă că fiecare prooroc și toți ceilalți au făcut greșeli. Însă Dumnezeu nu face greșeli.

Cuvântul Său este adevărul. Câți cred că El este adevărul? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Credința mea este bazată pe acest fundament pe nimic mai inferior decât sângele lui Isus Hristos, și Isus este Cuvântul.

Eu cred că Billy a împărțit bilete de ordine pentru rugăciune. Au fost împărțite numere de ordine? Dacă s-a făcut, atunci vom face aici un șir frumos pentru rugăciune.

Cine are numărul unu pentru rândul de rugăciune? Cine are numărul unu? Numărul unu? Da, tu acolo? Nu. Cine are numărul unu? Poate el nu le-a împărțit încă. O, aici este numărul unu. Bine, cine are numărul unu să se așeze aici.

Cine are numărul doi, trei? Noi mai avem numai câteva minute. Acolo este cineva pe targă. Uitați-vă la numărul biletelor de rugăciune dacă au. Trei. Patru? Cine are numărul patru?

Este o carte mică. Fiul meu sau altcineva vine și le amestecă înaintea voastră și apoi sunt împărțite. Odată s-a întâmplat că cineva a încercat să vândă biletele acestea pentru rugăciune. De aceea le-am însemnat, ca să nu fie vândute și nimeni nu știe care număr va fi strigat. Atunci când vin nu încep cu un număr anumit, ci cu un număr întâmplător. Voi veți vedea în săptămâna aceasta. Eu voi chema numere de la început, mijloc și de la sfârșit. Noi împărțim în fiecare zi bilete noi de ordine pentru ca oamenii să aibe șanse să fie chemați în fiecare zi.

Unu, doi, trei, patru, cinci. Eu chem unul după altul, poate este cineva aici care spune la sfârșit: „Nu mi-a spus nimeni“, și de aceea nu a venit în rândul de rugăciune. Dacă cineva are un bilet de rugăciune, atunci nu va mai primi un altul.

Cine are numărul cinci? Unu, doi, trei, patru, cinci. Numărul cinci. Bine. Și acum numărul șase până la unsprezece.

Uitați-vă în jur, poate este un surd printre voi. Uitați-vă la biletul vecinilor. Eu cred că sunt împărțite peste tot. Câte avem, Roy? Numără te rog. Unsprezece? Și acum toți de la doisprezece până la cincisprezece. Bine. Aici ne oprim pentru că nu avem prea mult timp.

Câți nu au primit bilete de rugăciune și cred că Dumnezeu îi va vindeca? Ridicați vă rog mâinile. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Așa este corect. Voi credeți aceasta. Gândiți-vă prieteni, în timp ce se aranjează rândul pentru rugăciune. Vă rog să nu se umble prin sală în următoarele zece până la cincisprezece minute, până ce vom fi gata. Pentru că și voi aveți un duh.

Eu vreau să vă întreb ceva. Eu v-am spus și am citit din Scriptură, anume că El este același ieri, azi și în veci. Fără ca să subliniem, am arătat că El trebuie să facă în aceste zile din urmă același lucru. Câți cred aceasta? Mal. 4, 5 și multe alte texte dovedesc că El se va pogori din nou și se va face de cunoscut printr-un mesaj profetic ca să întoarcă inimile copiilor la credința apostolică de la rusalii a părinților. Exact acest lucru urma să se întâmple; nu la o nouă mărturisire dogmatică sectară, ci înapoi la credința originală. Asta o credem din toată inima.

Unii dintre voi nu au bilete de rugăciune. Dar gândiți-vă: eu sunt robul Lui, și voi sunteți robii Lui Dumnezeu în mine și în voi. Voi aveți probleme iar eu sunt aici ca să vă slujesc. Dacă ne unim, Dumnezeu va face aceasta.

Odată a venit o femeie. Eu doresc să vă arăt un alt text care este scris în Evanghelia după Ioan. Această femeie a avut o scurgere de sânge. Să acceptăm că ea nu a avut un bilet pentru rugăciune, dar vroia totuși ca cineva să se roage pentru ea. Acolo s-au înghesuit așa de mulți, încât ea nu a ajuns la rând. Ea s-a

gândit: „Dacă aş putea să ating doar colțul hainei Lui, atunci o să mă însănătoşesc.“ Câţi cunosc această relatare? O, desigur! Ce a făcut ea? Ea şi-a făcut loc cu coatele prin mulţime şi a atins colțul hainei Lui.

Haina din Palestina era lungă, iar din cauza prafului era murdară. Dacă aţi atinge aici poala hainei unui bărbat, el nu ar simţi absolut nimic. Cum este atunci cu poala unei haine lungi şi grele din Palestina care atârna până jos la picioare? EL nu a simţit fizic această atingere.

Ea a atins haina Lui şi s-a retras din mulţime. Să zicem că ea s-a aşezat undeva. Ce se întâmplase? Isus s-a oprit şi a întrebat: „Cine M-a atins?“

Apostolul Petru a găsit această întrebare cam ciudată, pentru că oamenii se înghesuiau. Din cauza aceasta voia să-L pună puţin la punct. Cu alte cuvinte, el poate a vrut să spună: „Uită-te că toţi Te ating. Ei o să se gândească că ceva nu este în ordine cu Tine. Toţi încearcă să Te atingă, Rabi.“

Dar El a răspuns: „EU am simţit că a ieşit putere din Mine.“

Femeia a primit puterea de la El. EL a privit în jur, a găsit-o şi i-a spus ce boală a avut şi ce s-a întâmplat. Biblia spune că El este acum Mare Preot care simte cu slăbiciunile noastre. Dacă voi aveţi această credinţă în acelaşi Isus, se va întâmpla acelaşi lucru cu voi.

Fiţi acum în rugăciune. Rugaţi-vă. Nu vă îndoiiţi. Credeţi din toată inima că Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci şi El vă va dărui aceste binecuvântări.

Tată, fie ca Duhul Tău Sfânt să ne descopere Cuvântul care se face de cunoscut în trup omenesc, în trupul lor ei şi în trupul meu. Dorim ca Cuvântul şi făgăduinţa Evangheliei care a fost predicată în seara aceasta, să fie tâlcuit de către Duhul Sfânt, pentru că El a promis că va fi cu noi. EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. În Numele lui Isus Hristos ne predăm Ție cu mesajul, pentru ca Tu să confirmi Cuvântul Tău cu semne însoţitoare, așa cum ai făcut-o Tu conform Marcu 16. Amin.

Rugaţi-vă cu adevărat. Nu umblaţi prin sală. Rămâneţi liniştiţi pe locurile voastre, pentru că noi alunecăm câteodată într-un conflict. Câţi dintre noi sunt creştini născuţi din nou? Pot să văd mâinile voastre? Asta este bine. Atunci ştiţi despre ce vorbesc.

Aceasta este femeia? Această doamnă este prima în rândul de rugăciune. Bine. Câţi ştiu şi cred că doamna aceasta şi cu mine nu ne cunoaştem. Este un tablou ca în Ioan 4 când Isus s-a întâlnit cu femeia din Samaria la fântână. Aici este un tablou asemănător. Şi ea s-a întâlnit cu Domnul de prima dată în viaţă. Cât îmi aduc aminte, aceasta este cu adevărat prima noastră întâlnire. Noi suntem străini unul faţă de altul. Este adevărat? Pentru ca oamenii să ştie că este adevărat, te rog ridică mâna ca semn. Voi vedeţi că noi ne-am întâlnit pentru prima dată.

Pentru că El este același ieri, azi și în veci, eu voi vorbi cu femeia așa cum a făcut-o El atunci cu femeia de la fântână, ca să afle dacă ea făcuse ceva sau ce nu este în ordine cu ea; ceva ce eu nu pot ști de la mine. Dar atunci îi voi spune ce probleme are. Eu nu am văzut-o niciodată; sunt pentru prima dată în acest oraș. Femeia îmi este străină. Nu ar confirma aceasta pe Isus ca același ieri, azi și în veci? Nu ați pricepe atunci că acest Cuvânt recunoaște gândurile inimii și că El este același, așa cum a fost și ieri?

Aici sunt mâinile mele și Biblia mea: eu nu am văzut-o niciodată în viața mea pe femeia aceasta. Dumnezeu o știe. Pentru mine ea este o femeie necunoscută care stă aici. Eu nu știu mai mult despre ea ca oricare străin care este aici. Este adevărat și ea știe.

Eu nu o cunosc, însă El o cunoaște. EL este Cuvântul, iar Cuvântul descoperă tainele inimii pronunțând lucruri corespunzătoare. Dacă ea a făcut ceva greșit și acest lucru nu este cunoscut, și nu l-a adus sub sângele Domnului, atunci El i-o va spune. Dacă ea este o credincioasă de formă, la fel El i-o va spune. Dacă ea este credincioasă, El i-o va spune. Dacă ea are o suferință trupească, i se va spune. Dacă ea este pentru altcineva aici, El i-o va spune. EL poate toate acestea, pentru că El este Dumnezeu. EL știe toate lucrurile. Eu nu știu nimic. Ea nu mă cunoaște și eu nu o cunosc. Dacă El descoperă ceva în felul acesta, atunci veți afla că acesta este tot același Cuvânt. Evrei 4, 12 spune că acest Cuvânt descoperă gândurile inimii. Cuvântul cunoaște starea fiecăruia.

Dacă Dumnezeu ne va descoperi în seara aceasta, soră, în timp ce noi stăm amândoi aici, atunci vei afla că eu nu pot să cunosc așa ceva, ci trebuie să fie de la El. Eu doresc să vorbesc o clipă cu tine și anume așa cum scrie în Cuvânt. Eu am predicat și acum vorbesc cu tine, așa cum El a vorbit cu femeia de la fântână. EL s-a întreținut cu ea până ce îi găsisese necazul și problemele ei. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi în ce constă necazul tău, atunci tu vei ști dacă este adevărat sau nu.

Veți crede atunci cu toții? Cunoaște cineva această femeie? Atunci ridicăți mâna. Da, mulți o cunosc. Atunci este bine.

Fie ca Domnul Isus să ne îngăduie aceasta. Atunci nu avem doar Cuvântul predicat, ci Cuvântul devenit trup care pronunță lucruri și le descoperă. În Biblie nu scrie că tu vei sta aici, ce nu este în ordine cu tine și amănuntele, pentru ce ești aici sau ce ai făcut. Așa ceva nu scrie acolo. Însă Cuvântul lui Dumnezeu vine și-l confirmă pe predicator, dovedind că acest Cuvânt și mesajul sunt adevărate. Prin aceasta Dumnezeu confirmă că mesajul este adevărat. Dacă mesajul este confirmat ca adevăr, atunci trebuie ca și botezul cu Duhul Sfânt și Evanghelia plină să fie adevărate.

Mai întâi tu ești nervoasă, foarte nervoasă. Tu ești enervată pentru ceva. Așa este. Tu îți faci griji și asta de un timp încoace. Este în legătură cu starea șoldului

tău drept. Ție îți este frică de cancer. Asta îți provoacă dureri. Toată partea dreaptă este afectată și aceasta îți provoacă neplăceri mari. Durerea s-a plasat și în zona stomacului și te face bolnavă. Dacă este adevărat acest lucru, atunci ridică mâna ta. Nu te teme, crede numai și El te va vindeca. Crezi tu aceasta? Bine, atunci du-te și mulțumește-i lui Dumnezeu pentru aceasta și fii sănătoasă. Domnul să te binecuvânteze. Eu vreau să-mi mai pun mâinile și să mă rog.

Credeți voi că el este același ieri, azi și în veci?

Aici avem din nou un tablou asemănător cu Isus, iudeul și femeia, o samariteancă: un alb și o femeie de culoare. EL a făcut-o să înțeleagă că nu mai există nici o deosebire pe bază rasială. Domnul a murit pentru noi toți. Așa este. EL a și făcut ca toată spița de neam să se tragă din același sânge. Țara în care am crescut noi influențează culoarea pielii noastre. Însă aceasta nu are nimic de-a face cu interiorul nostru. Da, așa este.

Tu ești creștin. Eu simt foarte clar poziția ta pozitivă față de mine. Prin aceasta eu recunosc că tu ești credincios. Duhul tău a mărturisit aceasta. Este așa cum a spus El atunci: „Iată un israelit în care nu este viclesug.“

Eu văd că tu ești foarte bolnavă. Din vizita medicală rezultă că tu ai cancer. Așa este. Crezi tu că el îmi poate spune unde se află cancerul? Pe baza rezultatului, cancerul se află în intestinul gros. Dacă este corect, atunci ridică mâna. Acum tu știi că este Cineva aici care te cunoaște. Crezi tu că El te va vindeca? Dacă credința ta se poate apropia atât de mult de El încât tu să-I poți atinge haina Lui, astfel încât El poate descoperi ca și atunci, atunci du-te și fii vindecată și sănătoasă. Dacă tu ai putea crede numai, doar să crezi. Așa de simplu este aceasta, soră, tu trebuie numai să crezi. Nu te îndoii.

Eu presupun că și noi suntem străini unul față de altul. Noi nu ne cunoaștem. Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate descoperi necazul tău? Crezi tu că El îmi poate descoperi problemele și necazurile fiecăruia din cei ce sunt prezenți? Crezi tu aceasta?

Câți din adunare cred aceasta? „Amin!“

Ce crezi tu despre aceasta? Crezi tu din toată inima? Atunci nu te vor mai chinii pietrele tale la fiere. Eu am simțit cum cineva s-a gândit că eu aș citi gândurile oamenilor și am vrut să vă arăt că aici nu este cazul.

Crezi tu că eu sunt slujitorul Lui? Din toată inima? Mulțumesc. Tu ești creștin. Desigur. Tu ești credincios cu adevărat, nu unul care se alipește, ci un creștin adevărat. Desigur! Tu ești născut din nou. Crezi tu că Tatăl nostru ceresc care ne cunoaște pe amândoi, poate să-mi descopere mie, ca fratele tău, care este necazul tău? „Desigur!“

Eu văd că tu ai multe necazuri. Tu ai fost operată, a fost o operație de cancer. Ție ți s-a tăiat din piept. Dar a mai rămas din cancer. Crezi tu că de acum înainte vei fi sănătoasă? Treci pe aici și crede din toată inima. Dumnezeu să te binecuvânteze. Domnul Dumnezeu să te vindece.

Aveți credință, nu vă îndoiiți. Credeți din toată inima că El este același ieri, azi și în veci.

Crezi tu acum, femeie? Și noi suntem străini unul față de altul. Eu nu te cunosc; tu nu mă cunoști. Noi ne suntem străini. Dar Tatăl ceresc poate să-mi descopere dacă tu ai făcut ceva greșit, ceva ce nu ar fi trebuit să faci sau ce ar fi trebuit să faci și nu ai făcut. Indiferent ce este, tu vei crede atunci că El este același ieri, azi și în veci. Tu știi că numai El poate s-o facă, nu-i așa?

O tumoare îți face probleme. Tumoarea este la cap. Tu te îngrijorezi din cauza aceasta. Așa este. Crezi tu acum că Isus Hristos te poate vindeca? Așa cum ai crezut, așa să se întâmple. Du-te și crede. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede și după ce pleci de aici. Nu te îndoii. Crede simplu din toată inima.

Aveți credință. Nu vă îndoiiți. Credeți din toată inima.

Stomacul tău ți-a creat probleme. Vrei să mănânci? Crede numai. Credință. Asta ajunge.

Cum îți merge? Și noi ne suntem străini. Eu nu te cunosc și tu nu mă cunoști. Dar Cineva este aici, invizibil, învăluit printre noi, El știe în ce constă necazul tău. Eu văd cum încerci să umbli. Tu ai artrită. Crezi tu că El te va vindeca de aceasta? Du-te și crede. Tu nu vei mai fi paralizat, dacă vei putea numai să crezi.

Tu ai multe suferințe. Tu ai demult o boală de femei, dar pentru tine este important să fii vindecată de artrită. Crezi tu că El te va vindeca? Du-te și crede. Mai mult nu este nevoie, decât să crezi pur și simplu și să nu te îndoiești.

Și pentru tine sunt un străin. Nu te-am văzut niciodată în viața mea. Văd că apare în continuu o altă femeie înaintea mea. Poate că Dumnezeu îmi va descoperi ceva despre tine. Da, este o tumoare. Tu stai înaintea unei operații. Femeia care se află pe targă are la fel o tumoare care trebuie operată. Credeți din toată inima? Este adevărat. Dumnezeu vă va vindeca pe amândouă dacă credeți. Pune mâinile peste ea. Asta este! În Numele Domnului Isus Hristos ești vindecată, soră.

Vedeți prieteni, eu nu pot s-o explic. Să nu mă întrebați despre aceasta. Este o presiune, o putere. Ce este o tumoare? Ceva ce a crescut într-un loc al corpului. O aglomerare de celule. Ce sunteți voi? O aglomerare de celule. Ce este o tumoare? În Biblie este numit demon, ca ceva care te chinuie. Dacă cineva cerea ajutor, el primea răspuns. Aici au fost două cazuri identice. Prin aceasta s-a întâmplat.

Vino, femeie. Și noi suntem străini unul față de altul. Tu ai demult timp o suferință nervoasă, o suferință de stomac, un ulcer, din cauza aceasta suferă și dantura ta. Crezi tu că Isus Hristos te va vindeca? „Amin!“ Atunci du-te și mănâncă cina ta. Crede din toată inima că Isus Hristos te va vindeca. Crede acum.

Și noi suntem străini unul față de altul. Unde locuiește Dumnezeu în om? În inima lui. Aceasta este de fapt ceea ce-ți provoacă dureri: inima ta, dar nu pentru că nu este Dumnezeu în ea. Tu trebuie să cedezi puțin spațiu credinței tale, pentru ca durerea ta din inimă să fie vindecată, atunci vei fi vindecată. Du-te și crede, crede din toată inima. Nu te îndoii. Du-te și crede.

Dacă tu crezi, toate lucrurile sunt posibile. Câți cred din toată inima? „Amin!“ Credeți că Dumnezeu este aici ca să vă vindece? Cuvântul a devenit trup? Ce este? Nu depinde doar cât de mare este credința mea, ci și voi trebuie să credeți. Femeia a crezut și a atins haina Lui.

Acolo șade un bărbat care mă privește. El are o ruptură și hemoroizi. Crezi tu că Dumnezeu te vindecă? Dacă da, atunci poți avea pentru ce te rogi.

Cred toți ceilalți la fel că Dumnezeu îi vindecă pe bolnavi? Credeți voi că acest Cuvânt cunoaște în seara aceasta tainele inimilor? Credeți aceasta? Bine! Timpul este mai târziu decât am crezut.

De ce credeți aceasta? Voi știți că Scriptura este prezentată cu claritate înaintea voastră. Nu vă lăsați opriți din pricina cortinei unui trup de carne. Gândiți-vă: este Cuvântul făgăduit pentru astăzi. Câți înțeleg aceasta? Cuvântul făgăduinței! Eu nu știu câta imitație ați văzut deja. Însă după cum îmi ajută Dumnezeu: Isus Hristos a făgăduit aceasta și este adevărat. Vedeți, acesta este adevărul.

Nu a spus El în ultimele cuvinte înainte de a părăsi pământul și S-a înălțat la cer: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede“ (Mar. 16)? Ați citit? Ce conținea ultima Lui însărcinare? „Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.“ Câți știu că este adevărat acest lucru? „Amin!“

Fiecare dintre voi a ridicat mai înainte mâna și a mărturisit prin aceasta că sunteți credincioși. Nu vreți să vă puneți acum mâinile unii peste alții? Noi nu trebuie să continuăm; voi știți că El este aici. De ce nu vă puneți atunci mâinile unii peste alții și vă rugați pentru persoana de lângă voi dacă sunteți credincioși? EL nu a spus-o numai pentru mine, ci pentru fiecare dintre voi. Credeți acum? Atunci spuneți „Amin“. Asta este bine.

Acum să nu vă rugați pentru voi înșivă, pentru că cel ce pune mâinile se roagă pentru voi. Fiecare să se roage pentru aproapele său și eu mă voi ruga pentru voi

toți. Dacă puteți crede și anume în unanimitate, atunci vom avea cele mai minunate timpuri pe care le-ați trăit vreodată.

Prezența lui Isus Hristos este aici ca să lumineze Biserica, pentru ca aceasta să recunoască faptul că dogmele și „ismele“, denominațiunile, au înecat Cuvântul în aceste zile din urmă, iar Isus, Cuvântul, se află în afara bisericilor denominaționale. Dar voi vedeți că El vine din nou în mijlocul poporului Său și se face de cunoscut așa cum a făgăduit El: „În zilele din urmă când se va descoperi Fiul omului ...“ EL s-a descoperit prin botez. EL s-a descoperit prin vindecarea dumnezeiască. EL este acum aici în ultima Sa însușire. Gândiți-vă: era ultimul eveniment din viața lui Avraam înaintea căderii focului care a judecat lumea păgână și înaintea venirii fiului făgăduit, adică Isaac. Acesta este ultimul semn pe care îl va vedea Biserica creștină până ce se va arăta Domnul Isus. Dacă Dumnezeu mi-a dăruit har înaintea voastră, atunci credeți-mă în Numele Domnului: nu mai este nimic în Biblie care se lasă așteptat decât primirea semnelor fiarei pentru unii și primirea pecetei lui Dumnezeu pentru alții.

Rugați-vă pentru persoana de lângă voi. Puneți mâinile. Eu m-am uitat împrejur dacă sunt neputincioși pe aici, însă nu văd nici unul. Acolo este o targă, însă eu cred că s-a întâmplat deja. Bine. Puneți-vă acum mâinile și rugați-vă.

Scumpe Isuse, Tu marele, nepătatul Fiul al Dumnezeului celui viu care ești astăzi aici în chipul Duhului Sfânt: Tu Ți-ai schimbat chipul, Te-ai pogorât jos și ai descoperit Cuvântul Tău aici într-un chip de om. Bărbați și femei din toate categoriile de oameni sunt o dovadă că Tu mai trăiești. TU ești același ieri, azi și în veci.

Doamne Isuse, noi suntem aici în acest oraș mare, Topeka. Noi suntem aici, uniți cu toți copiii Tăi și Te rugăm ca Tu să confirmi acum Cuvântul Tău după ce Te-ai descoperit așa de puternic printre noi, așa cum ai spus-o în porunca misionară: „Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.“ Oamenii care mărturisesc că ar fi născuți din nou prin Duhul își pun mâinile unii peste alții pentru a se identifica împreună și totodată cu Cuvântul Tău și cu porunca misionară.

Satana, tu nu poți să mai reții acum acești oameni bolnavi. Ei s-au supus Cuvântului lui Dumnezeu. Ieși afară din ei, orice boală care este în corpul lor. Să nu-i mai chinui, eliberează-i în seara aceasta! Noi, ca slujitori ai lui Dumnezeu, care am fost însărcinați să punem Cuvântul sub confirmare, îți poruncim acum în Numele Dumnezeului celui viu, în Numele lui Isus Hristos care este Cuvântul devenit trup printre noi; ieși din acești oameni bolnavi afară și eliberează-i din pricina Împărăției lui Dumnezeu, pe baza poruncii pe care a dat-o Isus Hristos. Amin.

Toți care cred și acceptă vindecarea lor fără nici o umbră de îndoială, care poartă în interiorul lor slava supranaturală, și care cunosc Cuvântul făgăduit în care ne vom adânci și în continuare în săptămâna aceasta, pe care voi îl vedeți împlinindu-se înaintea voastră: să ne ridicăm și să spunem: „Eu accept vindecarea mea acum. Eu cred că Isus Hristos m-a vindecat acum. Eu cred aceasta din toată inima. Eu primesc aceasta în Numele lui Isus Hristos.“ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ridicați mâinile și mulțumiți-I fiecare în felul său pentru vindecarea voastră. Amin!